

LUTERYSTA (2) *sb m*

D pl luteryst(o)m (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Wyznawca nauki MarcinaLutra, protestant (2) :

W połączeniach szeregowych (2): á tym Bálwanom Lutheryftom/ Kálwiniftom/ Bezyftom/ Trydeifto^m/ Anábáptyftom/ Gregoryftom/ Blándrátyfto^m/ y inlzym ich rownym bálámutom/ [...] mieylcá w fercách/ y mieście wálzým nie dawaycie. ReszPrz 110; WujNT 364.

Cf **LUTER, LUTERAN, LUTERYJAN**

KCh